

opgøres fortjenesten efter reglerne i nærværende lov med det i § 8, stk. 1, nævnte fradrag på 5 000 kr., men i øvrigt sker beskatningen for dette skatteår efter reglerne i lov nr. 148 af 28. maj 1958.“

Endelig indeholder loven bestemmelser, hvorefter forslag til revision af reglerne om beskatning af fortjenester af den i § 2, nr. 13, nævnte art skal forelægges folketinget inden 1. januar 1965, og hvorefter finansministeren bemyndiges til at lade loven om særlig indkomstskat optrykke i ajourført form.

Det af finansministeren fremsatte lovforslag afveg på flere punkter i væsentlig grad fra, hvad der kom til at stå i loven.

For de ejendomme, som sælgeren har erhvervet før lovens ikrafttræden, skulle således efter det oprindelige lovforslag fortjenesten opgøres på grundlag enten af anskaffelsessummen eller af den seneste ejendomsværdi, i begge tilfælde med et tillæg på 75 pct. I stedet for dette indførtes den ovenfor gengivne ordning, der som hovedregel vil medføre fritagelse for skatten, når den pågældende ejendom er erhvervet før 1. januar 1949. Desuden indrømmes efter de ændrede regler et skattefrit fradrag på 5 000 kr., hvortil eventuelt kommer et yderligere fradrag på 1 000 kr. i henhold til § 9 i loven om særlig indkomstskat.

Med hensyn til fradrag for forbedringer skete der også en ændring, idet der i det oprindelige lovforslag ikke var fastsat nogen minimumsgrænse for det fradragsberettigede beløb. Som begrundelse for, at en sådan begrænsning blev indsat i loven, anførtes, at man på andre punkter havde udvidet fradragsretten.

Endvidere skal nævnes, at fristen for forelæggelse af de nye bestemmelser til revision blev indføjet i folketinget, og at skattepligten efter det oprindelige lovforslag skulle omfatte tilfælde, hvor afståelsen er sket 5. maj eller senere. Dette ændredes således, at handler, der er indgået før 10. juli 1960, ikke skal beskattes.

Mens lovforslaget ved fremsættelsen tog sigte på en ændring af lov nr. 148 af 28. maj 1958 om særlig indkomstskat, har man ved den endelige formulering af lovforslagets tekst draget konsekvenserne af, at 1958-loven er blevet afløst af en revideret lov af 11. juni 1960.

Lovforslaget støttedes ved 1. behandling af regeringspartiernes ordførere, omend forskellige spørgsmål ønskedes nærmere overvejet. Fra venstres og det konservative folkepartis side gik man derimod stærkt imod det, mens kommunisternes ordfører ikke ville afvise lovforslaget, som han dog rettede en del kritiske bemærkninger imod.

Det folketingsudvalg, hvortil lovforslaget henvistes, delte sig i 3 mindretal med hver sin stillingtagen til sagen.